

กรรมฐานช่วยให้เราได้ใช้กรรม

น้ำผึ้ง อ่อนเจริญ

R19004

ดิฉันไปวัดอัมพวันครั้งแรกประมาณเดือนเมษายน ปี พ.ศ. ๒๕๓๖ ได้กราบ หลวงพ่อจรัญเป็นครั้งแรก และได้ลงทะเบียนปฏิบัติอยู่ ๗ วัน ตอนนั้นแม่ชีฐง้อสอน วันแรกของการปฏิบัติ ตื่น ๓.๐๐ น. และเริ่มปฏิบัติ ๔.๐๐ น. รู้สึกทรมานเพราะต้อง เดินเอามือไขว้หลัง ขว้างอย่างหนอ – ซ้ายอย่างหนอ มีอาการปวดมาก และกำหนดไม่ค่อยถูก บางครั้งก็เดินเซ แต่ก็ตั้งใจที่จะปฏิบัติต่อไป วันที่สี่ของการปฏิบัติอาการดีขึ้น ตอนนั้นนึกถึงหลวงพ่ोजรัญตลอดเวลาให้หลวงพ่อช่วยด้วย พอวันพระได้ไปกราบ หลวงพ่อ หลวงพ่อเทศน์ว่า “เสียงคนร้องให้ช่วยด้วย ทำไม่ไม่ช่วยตัวเองก่อน” ดิฉันคิดว่า หลวงพ่อรู้ได้อย่างไร แต่ก็รู้สึกดีใจมากที่ได้ฟังหลวงพ่อเทศน์เกี่ยวกับตัวดิฉันเอง แล้วหลวงพ่อก็เทศน์ต่อว่า “คนเราเกิดมาเพื่อใช้กรรม และสร้างบุญบารมีให้กับตัวเอง” การปฏิบัติครั้งแรกก็ผ่านไปได้ทั้ง ๗ วัน ตั้งแต่นั้นมาดิฉันก็ปฏิบัติธรรมมาตลอด

ขอเล่าเรื่องที่ต้องใช้กรรม พอเริ่มปฏิบัติจะมีอาการปวดท้องข้างซ้ายมาก ซึ่งโรคนี้เป็นกรรมที่ติดตัวมาตั้งแต่เด็ก ๆ แล้ว เท่าที่จำได้ ๑ ปีต้องเข้าโรงพยาบาลอย่างน้อย ๒-๓ ครั้ง ปวดท้องจนทนไม่ไหว ไปให้หมอตรวจ หมอฉายเอ็กซเรย์ ฉายอัลตราซาวด์ แต่ไม่พบอะไร หมอให้น้ำเกลือ ให้ทานยาแล้วก็กลับมาพักผ่อนที่บ้าน อาการนี้เป็นอยู่กว่า ๑๐ ปี ซึ่งทรมานมาก พอมาปฏิบัติก็เริ่มฝึกจิตแล้วแม่เมตตา หลวงพ่อ

เทศน์สอนให้ตั้งใจปฏิบัติแล้วจะเห็นผล ให้กินน้อย นอนน้อย พุดน้อย ทำความเพียร
มาก ดิฉันถือคติที่หลวงพ่อได้เทศน์สอนมาตลอด พอเริ่มปฏิบัติอีกก็ปวดท้องอีกจนทน
ไม่ไหว มีเหงื่อออก นิ่งกำหนด พองหนอ-ยุบหนอ แต่ก็นึกถึงคติหลวงพ่อ ตายเป็นตาย
ตายเพราะกรรมฐานให้รู้ไป ตอนนั้นหน้าซีดมาก แม่ซึ่งชู้ถามว่าไหวไหม ถ้าไม่ไหวก็
ไปนอนพักในห้องก่อนได้ แต่ดิฉันขออยู่ต่อจนกว่าจะหมดเวลา แล้วก็แผ่เมตตา รู้สึก
ว่าอาการเริ่มดีขึ้น พอครบ ๗ วัน ก็ไปโรงพยาบาลไปตรวจอีกรอบหนึ่งว่าเป็นโรคอะไร
กันแน่ หมอบอกว่าไม่มีอะไร พอกลับมาบ้านก็เข้าห้องพระแล้วก็สวดมนต์ปฏิบัติและ
อธิษฐานจิตถึงครูบาอาจารย์ เจ้ากรรมนายเวร พระเดชพระคุณหลวงพ่อช่วยลูกด้วย
กรรมที่ลูกเคยก่อที่ลูกไม่รู้ ลูกขอโหสิกรรมและยกโทษให้ลูกด้วย ต่อมาก็ไปปฏิบัติอีก
อาการเริ่มดีขึ้นและอาการปวดก็หายไปอย่างปาฏิหาริย์

ตอนอายุประมาณ ๑๒-๑๓ ปี ดิฉันชอบตกปลามาก เพราะหน้าบ้านเป็นคลอง
หลังบ้านถัดออกไปจะเป็นทุ่งนา ดิฉันชอบไปตกปลากับเพื่อน ๆ ทำมุ้ง ยกยอ ยกลูก
กุ่ม เพื่อเป็นเหยื่อตกปลา การตกปลาบางครั้งเบ็ดเกี่ยวตาปลา ตาปลาก็มีเลือดออก
ถลนออกมา ตอนนั้นก็รู้สึกอะไร เพราะยังไม่รู้ว่าบาปกรรมคืออะไร ประมาณปี
พ.ศ. ๒๕๔๕ กรรมเริ่มตามทัน ดิฉันรู้สึกว่าตาของดิฉันเริ่มพร่ามัวมองไม่ค่อยชัดเจน
ประมาณเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ดิฉันขัดห้องน้ำที่บ้าน บังเอิญน้ำยาขัดห้องน้ำ
เข้าลูกตา รู้สึกปวดและคันมาก ไม่ได้ไปหาหมอ นึกว่าพักเดี๋ยวก็หาย ตาเริ่มแดงบวม
และมองไม่ค่อยเห็น ทรมานมาก กินยาแก้อักเสบแล้วก็ไม่หาย แต่ก็ไม่ได้ทิ้งการสวด
มนต์ไหว้พระ เป็นอยู่ประมาณ ๕-๖ วัน อาการเริ่มดีขึ้น ซึ่งท่านผู้ที่กำลังอ่านอาจจะ
คิดว่าเป็นเรื่องบังเอิญ แต่อาการทางตาจะเกิดขึ้นอยู่เสมอ ๆ ตอนที่ดิฉันจะขอ
โหสิกรรมแก่เจ้ากรรมนายเวร เจ้าบุญนายคุณ และปลาที่เราได้เคยทำร้ายเขาไว้

ขอให้เขาอธิษฐานให้เรา แล้วตอนแม่เมตตาได้อธิษฐานจิตขอให้ปลาทั้งหลายได้รับ
ผลบุญที่ดิฉันได้ปฏิบัติมาโดยตลอด หลังจากนั้นมาตาของดิฉันได้หายเป็นปกติ และก็
ไม่เกิดขึ้นอีกเลยจนถึงปัจจุบันนี้

ลูกขอกราบนอบน้อมพระเดชพระคุณหลวงพ่ोजรัญ สิริตมฺโม ขอให้หลวงพ่อมิ
สุขภาพแข็งแรง อยู่เป็นร่มโพธิ์ร่มไทร อายุยืนนาน และเผยแผ่ธรรมะให้แก่ ภิกษุ
สามเณร อุบาสก อุบาสิกา และประชาชนชนทั่วไป ให้ได้ปฏิบัติธรรม สร้างความดี
เพื่อให้เป็นคนดี ทั่วหน้า เทอญ...